

deres endelige Afgjørelse ved Lovene om Hærens og Søværnets Ordning og ved Lønningslovene. Med Hensyn til den Grund, den ærede Ordfører anførte, at man havde negtet Forskiølskerne for Hærens Vedkommende, skal jeg bemærke, at de militære Lærere ved Søværnet ifølge de gjældende Love for Søværnet og Hæren ere stillede endel mindre fordelagtigt end de tilsvarende ved Hæren. — Jeg kommer nu efter den Orden, hvori Uendningsforslagene staa, til Forslaget under Nr. 123, som er stillet til Konto K. a., „Dvelfesudrustningerne“ Dette Uendningsforslag falder egentlig i to Dele, dels Uendningsforslaget selv, dels det i Betænkningen Udtalte. Betænkningen dreier sig dels om endel Anvendelser af det for indværende Aar til Dvelfer bevilgede Beløb, dels om det Beløb, som kræves til Dvelfesudrustninger i det kommende Finantsaar. I sin Betænkning Sp. 363—64 giver Udvalgets meget ærede Flertal en Fremstilling af, hvorledes den for i Aar bevilgede Plan for Dvelferne til Søs af det søværnepligtige Mandskab er bragt til Udførelse, navnlig for Fregatten „Sjælland“ og Kadetkorpset „Heimdals“ Vedkommende, og giver en meget detailleret Beskrivelse af disse to Skibes Togter i indværende Aars Sommer. Der omtales først, at der af Fregatten „Sjælland“, da den skulde afgaa med Hans Majestæt til Kronstadt, af Besætningen er udtaget 3 Officerer, 3 Underofficerer og 93 Mand, hvilket efter Udvalgets Udtalelser udgjør omtrent en Fjerdedel af Besætningen, 404 Mand. Hertil skal jeg bemærke, at en Besætning af 404 Mand er noget større, end den egentlig efter det for Fregatten gjældende Bemanningsreglement skulde være; men det er ganske rigtigt, som det ærede Udvalg udtaler, at der er udtaget — og man var nødt til at udtage — noget af Besætningen, da Skibet skulde afgaa paa den særlige Expedition. Der blev i den Anledning givet Skibschefen Ordre til, at 3 Underofficerer og 60 Mand af Exercer skolens Mandskab, 12 Mand af forskjellige Klasser blandt Fregattens Besætning og 5 Læringer, dog kun forsaavidt disse kunde udfommanderes med Efteraarsskibet som Hornblædere eller frivillige Læringer, i Alt 90 Mand, skulde afgaa fra Fregatten. Det er altsaa denne Formindskelse i Fregattens Besætning, der har fundet Sted, og den falder paa disse forskjellige Klasser af Mandskabet. Det Mandskab, som hørte til Begdaarullen, er fra den 15de Juli, da det afgik fra Skibet, indtil det kunde komme ombord i Eskadren, søet i Vand i Kanonexercits og anden Dvelfe til Uddannelse for dette Mandskab, og det er altsaa ikke nogen betydelig Indskænkning i Uddannelsen, der har fundet Sted. Hvad „Heimdals“ angaar, kan det ikke siges, at der er stet nogenformigt Indskænkning i Fregattens Toget eller i Kadetternes Uddannelse ved Korvettens Deltagelse i Toget til Kronstadt. Jeg erindrer ikke, om det staar oplyst, hvor længe Korvettens har ligget paa Kronstadt Rhed, men

det har ikke været mere end 5 a 6 Dage, da den udtryffeligt havde Ordre til strax efter at have esforteret Ss. Majestæt dertil at afgaa fra Kronstadt. Det vil ogsaa være den ærede Ordfører bekendt, at Kadetkorpset stadig paa sine Sommer togter har anløbet ikke een, men flere Havne, og har gjort flere Dages Ophold der, uden at det nogeninde har givet Finantsudvalget Anledning til at fremsføre nogen Anke derover, hvad der vistnok er fuldkommen i sin Orden, idet det maa anses for at være af væsentlig Nytte for de unge Sømands Uddannelse, at de paa disse Togter komme i Berøring med andre Mariners Clever og Læringer og faae at se, hvad de ellers ikke kunne faae at se herhjemme. For Kadetkorpsets Vedkommende tror jeg saaledes ikke, der er stet det ringeste Afbræk i Uddannelsen. Det ærede Udvalg siger for Kadetkorpsets Vedkommende, at det maa „erindres, i hvor betænkkelig ringe Grad vore Søofficerslevere faae deres Uddannelse til Søs, saa at de med kun nogle Maaneders Søfart i det Hele kunne opnaa Udnævnelse til Søofficer“. Der er vist Ingen, som mere end jeg kan beslaae, at disse unge Mænds Uddannelse til Søs ikke kan blive endnu fyldigere, end Tilfældet er; men jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Udtrykket: „kun nogle Maaneder“ ikke er korrekt. De Vaagjældende skulle nemlig for at kunne indtræde paa Søofficers skolen enten have Halvbefarenheds Grad eller et ni Maaneders Toget til Orlogs. I den Tid, de ere paa Søofficers skolen, komme de i Almindelighed til at gjøre 5 Togter, uagtet de kun ere der i 4 Aar, og strax efter at være hjemkomne fra Toget med Kadetkorpset, sendes de ombord i en Kanonbaad i 14 Dage. Multipliceres dette med 5 or lægges dertil 9 Maaneder til Orlogs eller Halvbefarenhedsgraden, tror jeg, at man — uden at tage Hensyn til Dvelfeseskadren — vil faae 26 Maaneder; det er dog noget mere end nogle faa Maaneder. Dette kun til Oplysning; men jeg skal indrømme, at jo mere Dvelfe man kunde give dem, desto bedre var det. Den ærede Ordfører lagde særlig Vægt paa, at Marineministeren havde kunnet anvende Exercerfregatten paa den Maade, han har anvendt den i indværende Sommer, da han ved Behandlingen af Organisationsloven havde lagt en særlig Vægt paa Mandskabets Uddannelse. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører i, at derpaa maa den største Vægt lægges; men fordi der i et enkelt Aar af vigtige Grunde kan finde en Afvigelse fra Planen Sted, er man dog ikke berettiget til deraf at slutte, at Ministeren skulde lægge mindre Vægt paa Uddannelse, end han har givet tilkjende i sin Udtalelse ved andre Loves Behandling. Dette med Hensyn til hvad der er udtalt i Betænkningen om Fregattens og Kadetkorpsets Toget. — Jeg kommer nu til, hvad der af Udvalgets Flertal er udtalt noget senere i Betænkningen, og ligeledes idag af den ærede Ordfører. Der er brugt temmelig